

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicijska, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznauila (inserati) se sprejemajo in velja trispotna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenšči nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 93.

Ljubljani, v ponedeljek 25. aprila 1892.

Letnik XX.

Odkritje spomenika Radeckemu na Dunaju.

(Brzobjavno poročilo.)

Spomenik maršalu grofu Radeckemu na trgu „Am Hof“ pred poslopjem vojnega ministra je bil danes opoldne odkrit v navzočnosti presvetlega cesarja, članov cesarske hiše, na Dunaju bivajočih visokih plemenitnikov, vojaških in civilnih dostojanstvenikov iz cele države in na tisoče občinstva.

Od ranega jutra je bilo v notranjem mestu živahno gibanje, množica je proti popoldnevu tako naraščala, da je bil dohod na slavnostni prostor skoraj nemogoč. Po 9. uri se je pričela razvrstiti vojaštva in veteranskih društev, ki so delali špalir ob ulici od dvorne palače, po kateri je prišel cesar. Na „paganski utrdbi“ je stalo onih 1400 veterancev, ki so se bojevali še pod Radeckim.

Poleg veteranov pred nuncijskuro so bile garde, gojenci „Terezijanišča“, oddelki husarskega polka „grof Radetzky“, dragonskih polkov „grof Paar“ in „Kralj saksonski“, topničarstva, bosanski bataljoni, tirolski lovci, oddelek mornarjev, gojenci kadetskih šol in vojaških akademij in domobranci. Pri spomeniku je bila častna straža Radeckega husarjev od stotnika do vodnika. Mnogo pred slavnostjo je občinstvo zasedlo odre okrog prostora, pri cesarskem šotoru pa so se zbrale uradne osebe: Vsi ministri izvzemši grofa Schönborna, ogerski ministri Szapary, Josipović in Szögyeny, najvišji dvorni dostojanstveniki in uradniki, gardni kapitani, vsi dunajski generali s kornim poveljnikom baron Schönfeldom na čelu, korni poveljniki in divizionerji, mnogoštevilni polkovni poveljniki in odposlanci iz raznih kronovin, mnogi drugi vojaški dostojanstveniki, kot: načelnik generalnemu štabu baron Beck, admiral

baron Sterneck, zastopniki obeh državnih zborov, mnogo cesarskih namestnikov, župan dr. Prix itd. Diplomatični zastopniki so bili v nuncijskuri in na prvih sedežih slavnostnega odra. Pri slavnostnem šotoru so bili štirje pravniki maršala Radeckega in člani Radeckemu sorodne grofovske družine Wenckheim.

Četrte ure pred pričetkom slavnosti so prišli člani cesarske družine, mej njimi protektor odboru za spomenik maršal nadvojvoda Albreht, nadvojvode Karol Ludovik, Frančišek Ferdinand, Ferdinand Karol, Ludovik Viktor, veliki vojvoda toskanski, Leopold Ferdinand, Leopold Salvator, Albreht Salvator, Henrik, Josip, Peter, Friderik, Evgen, Viljem, Rainer, nadvojvodinja Marija Terezija, Marija, Blanka, Elizabeta, Izabela, Adelgunda modenska, vojvoda Kumberlandski s soprogo, veliki vojvoda luksemburški, vojvoda Viljem virtemberški, princ Filip koburški s soprogo. Mladoletni nadvojvode in nadvojvodinje so gledali slavnost z oken nuncijskure.

Nekaj minut pred 12. uro so znamenja z rogovi naznanila prihod cesarjev.

Med sviranjem cesarske pesmi je občinstvo burno pozdravilo vladarja, ki je bil v maršalski uniformi. Cesar je podal roko nadvojvodi Albrehtu ter je v cesarskem šotoru pozdravil člane cesarske hiše in drugih visokih plemenitašev. Nato nadvojvoda Albreht nagovori Nj. veličanstvo nastopno:

„Vaše cesarsko in kraljevsko apostolsko veličanstvo, najmilostivejši gospod!“

Po smrti nepozabnega maršala grofa Radeckega je bila splošna želja, posebno onih, ki so se pod njim bojevali, da se mu postavi spomenik na Dunaju. Neugodni nemirni časi so zadržali izvršitev, mej tem pa so se izredile vrste onih veteranov;

še le pred šestimi leti sta resno pričela podjetje konjeniški general princ Taxis in fem. baron Schönfeld.

Od mene poklicani odbor se je navdušeno lotil naloge. Ker je Vaše veličanstvo premilostno dovolilo, da se ta spomenik postavi le s prostovoljnimi doneski dali ste vsem Svojim zvestim podložnikom priliko, da pokažejo svoja patrijotična čustva v bratovski slogi.

Iz vseh pokrajin širne države so dohajali nešteti doneski, od bogatih in revnih, starih in mladih, vojakov in občin, tako, da so bili v kratkih mesecih troški popolnoma pokriti. Dunajski mestni zastop je poleg lepega daru dal na izbero prostor za spomenik. Naglašati moram posebno vpešno delovanje ožjega odbora, v katerem je član gospodske zbornice, Dumba, neutrudno delal v administrativnem in finančnem oziru, mojster Zumbusch pa se je z vso ljubeznijo in vsemi svojimi močmi lotil izročene mu naloge.

Spomenik zvestega služabnika petih vladarjev, junaka in patrijota, očeta svojih vojakov, osivelega zmagovalca v odločilnih bitkah, je sedaj tu dogotovljen ter je ob jednom spomenik hvalečnosti in požrtvovalnosti pod žezlom Vašega veličanstva združenih narodov. Radeckega spomenik naj vsakega spominja, da je božja previdnost šeststo let avstrijski vladarski hiši v najhujših stiskah vedno naklonila moče rešilnih dejanj, ki so hrabre in zveste armade vodili h konečni zmagi, dočim je domoljubje narodov žrtvovalo največje žrtve.

Bog obvaruj tudi v prihodnje vladarsko hišo in njeno avstro-ogersko monarhijo,

Bog obrani Vaše veličanstvo do skrajne človeškega življenja meje!“ (Konec sledi.)

LISTEK

Sebastopolj.

(Spisal Lev Tolstoj, prevel J. P.)

VIII.

„Je-li to Sebastopolj?“ vprašal je manjši brat, ko sta začela voziti se v klanec. In pred njima se je odkril zaliv z jabolni raznih ladij, morje s sovražnim brodovjem v daljavi, bele primorske baterije, vojašnice, vodovodi, ladijedelnice in mestna poslopja, beli in sivi oblaki dima, ki so se neprestano vzdigovali po rumenih gorah, okrožujočih mesto in molečih v nebo pri svetlih žarkih solnca, ki je bleščalo in se približevalo k horizontu temnega morja.

Vladimir je, ne da bi se bil kaj stresel, zagledal strašni kraj, o katerem je že on toliko mislil. Navdajalo ga je še neko veselje, pogum in zadovoljnost, da bode čez pol ure gledal na ta zares vabljiv originalen prizor, gledal z veliko pazljivostjo do tega časa, da prideta v Severno, kjer je vozarstvo bratovega polka, kjer so tudi morali vedeti kje stoji polk in baterije.

Častnik, ki je imel poveljstvo nad vozarstvom, prebival je v tako imenovanem novem mestu, sestavljenem iz lesenih barak, katere so napravile rodbine pomorščakov, vbaraki, z združeni z dovolj velikim šotorom, zgrajenim iz zelenih hrastovih vej, ki se še neso popolnoma posušile.

Brata našla sta častnika pred umazano mizo, na kateri je stal kozarec mrzlega čaja, podnos z vodko in mrvicami suhega kavjara in kruha, v rumenkasto-umazani srajci, ki je štel velik kup bankovcev.

Predno govorimo o osebi častnikovi, je treba, da si bolje ogledamo notranjost njegovega šotor in se malo seznanimo z njegovim življenjem in delom. Novi šotor je bil velik, trdno spleten in ugodno narejen, z mizicami in klopnicami, kateršne postavljajo samo za generale in poveljnike polkov. Ob straneh in na stropu bili so obešene tri preproge, četudi jako neukusne, pa vendar nove in gotovo drage. Na železnem postelnjaku, stoječem pod glavno preprogo, na kateri je bila naslikana amazonka, ležalo je plišasto, svetlo-rudeče odejalo, umazana in raztrgana podglavnica in pa medvedji kožuh. Na mizi je stalo zrkalo v srebrnem okviru, zraven je ležala srebrna, strašno umazana krtača, polomljen rožen glavnik, poln mastnih las, srebrn svečnik, steklenica likerja z zlatim, rudečim velikim napisom, zlata ura s podobo Petra I., dve zlati peresi, škatlja z nekakimi strelnimi kopicami, skorja kruha in razmetane stare kvarte. Pod posteljo so pa bile prazne in polne steklenice. Ta častnik je zapovedoval polkovnemu vozarstvu in preskrboval konje. Pri njem je stanoval njegov stari prijatelj, komisijonar, pečajoč se z operacijami.

Ko sta vstopila brata, spal je poslednji na klopi v koči, prvi je pa delal račune o eraričnih

denarjih pred koncem meseca. Vnanja postava vozarškega častnika bila je jako lepa in prav vojaška: bil je visok in širok in imel je velike brke. Neprijetna je bila samo neka napihnjenost njegovega obraza, ki je skoraj skrivala njegove majhne sive oči in pa čezmerna nečistost od tolskih las do velikih nog v nekakih hermeliških copatah.

„Koliko je denarja, denarja!“ rekel je Kozeljev prvi vstopivši v šotor in z nekako neprostovoljno pohlepnostjo gledajoč na kup bankovcev: „vsaj polovico bi jih lahko posodili Vasilij Mihajlovič!“

Vozarski častnik se je na to okrog obrnil in zagledavši gosta ga je pozdravil zbirajoč denarje, ne da bi vstal.

„O, ko bi bili moji, ali so erarični, prijatelj... Kdo je pa prišel z vami?“ rekel je spravljajoč denar v škatljico, ki je stala pri njem in gledajoč Vladimira.

„To je moj brat, prišel je iz voja. Prišla sva k vam, da izveva, kje je polk.“

„Usedite se, gospoda“, rekel je stajajoč, ne zmeneč se za gosta in odhajajoč v koč. „Morda hočeta piti? Porter morda?“

„Ne trudite se, Vasilij Mihajlovič!“

Vladimira je osupnil ponos vozarškega častnika, njegovo malomarno vedenje in pa spoštovanje, s kakeršnim je njegov brat govoril z njim.

„To mora biti jako dober častnik, katerega vsi spoštujejo; vidi se, da je priprost, gostoljuben in hraber“, mislil si je in boječe se usel na divan.

Malomarnost nekaterih poslancev.

Dolžnost državnega poslanca ni le, da včasih v državnem zboru govori kak govor, temveč njegova dolžnost je, da redno prihaja k sejam. Vsak čas se lahko pripeti, da je njegova navzočnost potrebna. Baš v tem oziru je pa, žal, mej slovanskimi poslanci neka malomarnost, ki se ne more dosti grajati. Dolžnost volilcev bi bila, da take malomarne poslance opominjajo na njih dolžnosti, in če treba, jim odtegnejo zaupanje.

Posebno malomarno prihajajo na Dunaj Dalmatinci. Največkrat je eden sam na Dunaju, kakor za zastavo. Poljaki tudi niso posebno marljivi poslanci. Večkrat jih manjka četrtnina ali pa še več na Dunaju.

Dobro bi bilo, če bi listi objavljali imena onih poslancev, ki ne pridejo k sejam, da volilci izvedo, kake zastopnike imajo.

To so delali nekateri češki listi, in reči moramo, da ne brez uspeha. Večina poslancev se sicer za taka poročila ni dosti brigala, ali nekateri so vendar mala redneje prihajali k sejam, o drugih so pa vsaj njih volilci izvedeli, kako zanemarjajo svojo dolžnost.

Mladočehi namreč niso nikakor posebno vestni zastopniki svojih volilcev. Vedno jih je nad četrtnino manjkalo v državnem zboru. Posebno najhujši kričachi so le malokedaj na Dunaju.

Položaj Mladočehov na Dunaju nikakor ni ugoden in zastavili so si jako važno nalogo. Dosedaj si pa niso mogli priboriti nobenega ugleda. Pri volitvah so se bahali, da bodo odločevali na Dunaju, ali sedaj pa njih beseda dosti ne velja.

Razmerje zanje sicer ni ugodno, ali vendar bi tako obupno še ne bilo, da znajo dobro porabiti vsako priliko.

Državnim zastopnikom, ki stojé na tako izrednem in težavnem stališču, kakor Mladočehi, treba je skrajne vstrajnosti. Posebno je njih dolžnost, da so vedno do zadnjega moža na svojem mestu. Posebno vodje ne sme nobenega manjkati. Pri slabo obiskanih sejah potem lahko včasih tudi taka frakcija doseže kak uspeh, če je dobro zastopana in ima dobrega vodjo, ki zná izkoristiti si položaj.

V nepričakovanih slučajih pride s kakim predlogom, ki vso zbornico spravi v zadrego. Tako se navadi vsa zbornica, da tako frakcijo zmatra za važen faktor, in s tem je že dosti pridobljenega.

Vsako bode priznal, da so težaven položaj imeli Irči, gotovo še mnogo težavnejši, nego Čehi. In zakaj so jo pritirali tako daleč, da se sedaj ž njimi v Angliji tako resno računata? Največ s tem, da so znali dobro uporabiti vsak položaj.

Njih vodja je imel vedno skoro vse pristaše zbrane okrog sebe. Bili so pri vseh sejah in vsemu vestno sledili, če tudi bi bil kdo mislil, da jim to ni nič mari.

Njih vodje so vedno hitro preštevali poslance in v duhu ugibali, koliko jih glasuje za ta, koliko za oni predlog. Večkrat se noben Irec oglasil ni za besedo pri kaki debati, in ko je prišlo do glasovanja, noben Anglež vočkrat ni vedel, kako bodo glasovali. Ali irski vodje so že bili svoje pogodili in na njih povelje je vsa delegacija glasovala kakor jeden mož. In posledice takega glasovanja so bile včasih velike. Propali so tisti, ki so se najmanj nadejali poraza, da, celó ministerske krize so se na ta način prouzročile. Angleški zastopniki so se pa navadili irske poslance zmatrati za važen faktor in so se v tej ali oni zadevi pogajali ž njimi.

Na ta način bi tudi Mladočehi si utegnili pridobiti ugleda na Dunaju. Bila so že glasovanja, ko bi bili utegnili za kaj uplivati, da imajo prave vodje in da vestno izpolnjujejo poslaniške dolžnosti.

Dr. Grégr ne sme misliti, da je s tem že spolnil svojo dolžnost, če je govoril morda pri budgetu kak oster govor. Ako mož hoče biti vodja, mora biti vedno na Dunaju, da more pri vsakem vprašanju potrebno ukreniti.

„Narodni Listy“ so ga poskušali s tem opravičevati, da Čehi tako nimajo ničesar iskati na Dunaju. Če res Mladočehi tako mislijo, zakaj so se pa dali voliti v državni zbor, in zakaj ne nastopijo pasivne politike?

Pa gori omenjeni list je le hotel opravičiti malomarnost svojega ljubljenca. Treba bi seveda bilo, da bi tudi v mladočeškem klubu bila boljša disciplina. Pri drugih strankah bodo Mladočehi imeli kaj vpliva, če se bode vedelo, da tako misli ves mladočeški klub, kakor govori kak njegov član. Če pa v svojih govorih razvijajo čisto nasprotno nazore, se s tem le smešijo pred svetom.

Kako drugače je to pri Poljaki. Ko se je nekoč dvomilo, če je načelnik njih kluba izrazil prave klubove nazore, oglasil se je drug vpliven poljski poslanec in rekel, kar govor naš vodja, je ravno tako, ko bi mi govorili vsi. Ali more tako reči kak Mladočeh?

Znano je, da najmalomarnje svoj poslanski posel opravljata dr. Grégr in dr. Šil. Teh dveh ni skoro nikoli na Dunaju. Kakor se pa kaže, začenjajo se volilci dramiti.

Dr. Šil je dobil iz Nove Pake od mestnega zastopa opomin, da naj vestneje zastopa svoje volilce. Tako, kakor on, nikdo več na svetu ne razume svoje poslaniške dolžnosti. Spominjali so ga na obljubo, da bode z večjo odločnostjo izvrševal svoj mandat, nego ga je prednik njegov, sedaj pa na tisoče državljanov zaradi njegove malomarnosti ni zastopanih.

Končno so mu dali razumeti, da naj odloži mandat, ako ga vestno izvrševati ne more. To je začetek novega gibanja na Češkem. Prebivalstvo začinja spoznavati, da se je varalo pri izbiranju svojih poslancev.

Na Češkem se pa navadno vsako tako gibanje razširja in pričakovati je, da se bode tudi to. Marsikateri drugi mladočeški poslanec še utegne dobiti podoben opomin. Ta opomin pa tudi dokazuje, da prebivalstvo začinja pazljivo zasledovati delovanje svojih zastopnikov in se ne bode dalo več motiti z lepimi frazami.

Vedno dalje prodira spoznanje, komu je res kaj na vsej stvari in kdo gleda le na lastne koristi. Želeti je, da se to spoznanje vedno bolj širi po vseh kronovinab, ker od tega spoznanja je pričakovati zboljšanje političnih razmer avstrijskih Slovanov.

Politični pregled.

V Ljubljani, 25. aprila.

Notranje dežele.

Češkonemška sprava. Če tudi je deželno-zborski odsek se izrekel proti spravi, deželni zbor se pa o tej stvari ni nič izjavil, vendar vlada resno nadaljuje spravo. Kakor je že znano, osnovalo se bode novo sodišče v Wekelsdorfu, kakor priporoča komisija za razdelitev okrajev po narodnostih. Sicer pa ni znano, kakega stališča se v tem oziru drži vlada, ali misli, da že zadošča, če je deželni zbor za njegovo mnenje vprašala, ali se pa opira na nekatere prejšnje izjave deželnega zbora gledé na osnovo tega okraja. Če se drži prvega mnenja, bode kmalu za sedaj izdano ministersko naredbo sledila druga. Levičari ne vedó, ali bi se vladnega postopanja veselili ali ne, ker ne vedó, kaj se vlada v bodoče stori. Češki listi se pa jezé zaradi vladnega postopanja in pravijo, da se bode deželni zbor temu z vso silo uprl. „Narodni Listy“ mislijo, da se bodo napravljale le zmešnjave, ker se politični, volilni in sodnijski okraji ne bodo jemali. Deželni zbor na ljubo vladi ne bode preminjal volilnih okrajev. Mi na to le toliko omenimo, da stvar od Mladočehov ni prav nič odvisna. Če vlada dobi na svojo stran veleposestnike, bode lahko vse izvela. Neki poseben zakon določuje namreč, da na Češkem ni treba dvetretjinske večine za premembo volilnega reda, v kolikor se pokaže potreba vsled premembe sodnih okrajev.

Mladočeški klub. Poslanci Bianchini, Dapar, Laginja, Perić in Spinčić, ki sedaj niso v nobenem klubu, bodo pristopili mladočeškemu klubu kot hospitanti. S tem si ne bodo pomagali niti omenjeni poslanci, pa tudi mladočeški klub ne.

Vnanje države.

Bolgarija. Proti dopisniku madjarskega lista „Nemzet“ se je izjavil ministerski predsednik Stambulov jako pohvalno o avstrijski politiki. Avstrija je najzanesljivejša prijateljica Bolgarije. Pritoževal se je zaradi neodločnosti turške politike vzlic dobrim intencijam sultanovim. Bolgarija vidi v Turčiji naravnega zaveznika proti skupnemu sovražniku. Bolgarija se ne mara v nečem prenatlagiti; ona želi mirno delati, pa se mora braniti proti ruskim atentatom, pri čemer bi bilo pričakovati pomoči Turčije, Turčija zahteva le pravice, dolžnosti pa zanemarja, ali iz tega izvira velika nevarnost. Trodržavna zveza pa dovolj odločno ne postopa v Carigradu in zaradi tega Rusija pridobiva vpliv. Bolgarija ni sovražna Srbiji. Še makedonskega vprašanja ne misli sprožiti. To vprašanje bode dozorelo še le v kakih dvajsetih letih. Tedaj se bode pokazalo, kdo ima pravico do Makedonije.

Srbija. V poslednji seji srbske skupščine sta se volila dva državna svetnika, ker sta iz državnega sveta izstopila dva člana, Savo Grujić in Stojan Bošković. Voljena sta dosedanji sekcijski načelnik v pravosodnem ministerstvu, Pera Gjorgjević, in pa Živan Živanović. Prvi je radikalec, poslednji pa liberalec.

Zjedinjene države. Če tudi je volitev volilnih mož za volitev predsednika še le v novembru, vendar se že začinjajo agitacije. Kandidata bodeta Cleveland za demokratično stranko, Harison pa za republikansko.

Židovske naselbine v Argentini ne vspevajo. Baron Hirsch je za-nje izdal mnogo milijonov, ali kakor se kaže, je ves denar proč vržen. Ruski židje, ki so se tu naselili, so se pokazali tako spridene ljudi, da jih ni moči naučiti reda. Pred vsem se nečejo poprijeti nobenega dela. Vodstvo teh kolonij pa tudi ni vsega potrebnega storilo za primerno nastanjenje ljudi. Hirsch se je baje že sam prepričal, da s kolonijami ne bode nič. Jasno je pa sedaj tudi, zakaj Rusija iztirava žide. Nevarni so javnemu redu.

Izvirni dopisi.

Z Dunaja, 24. aprila. Od blizu in daleč privreli so danes narodi v prestolnico našega cesarstva, da so žive priče proslave najbolj priljubljenega vojskovodje, kar smo jih od njega pričetka do današnjega dne imeli — proslave maršala Radeckega. Mnogo mnogo let je minulo, da so se izpolnile cesarjeve besede, ki jih je povodom smrti sivolasega očeta

„Tako, kje stoji naš polk?“ vprašal je starši brat v kočo.

„Kaj?“

Ponovil je vprašanje.

„Danes je pri meni bil Seifer; pripovedoval je, da so se preselili v peto utrdbo.“

„Je-li res?“

„Kar jaz govorim, je res; sicer naj ga vrug pozna. On tudi rad laže. Kaj, ali bodeta pila porter?“ rekel je vozniški častnik še vedno v koči.

„Prosim, bodeva pa pila“, rekel je Kozeljcev.

„Ali bodeta tudi pili, Josip Ignatjevič?“ nadaljeval je v koči, vprašajoč spečega komisijonarja. „Dosti je spanja; ura je pet.“

„Ali se to tiče mene, jaz ne spim“, odgovarjal je len tenek glas.

„No, vstanite, brez vas mi je dolg čas.“

In vozarski častnik je prišel k gostoma.

„Daj simferopoljskega portera!“ klical je.

Sluga s ponosnim obrazom, kakor se je zdelo Vladimiru, je prišel v šotor, zadel se v Vladimiru in izpod klopi vzel steklenico portera.

Prva steklenica je bila že izpraznena in razgovor se je že dolgo nadaljeval vedno v enakem tiru, ko se odpro vrata kočé in iz nje stopi majhen, svež mož, v modri halji s trakovi, v kapi z rudečim okrajem in kokardo. Prišel je, popravil črne brčice, in gledajoč prestrogo je jedva ganivši se z ramami odgovoril ne pozdrave častnikov: „Sedaj pa tudi jaz izpijem kozarček“, rekel je in se usel k mizi. „Kaj,

mladeneč, ali prihajaš iz Peterburga?“ rekel je in se prijazno obrnil k Vladimiru.

„Da, gospod.“

„Kakšno veselje, gospoda! jaz ne razumem! nadaljeval je komisijonar. — Jaz bi šel kar peš v Peterburg. Tako se mi je pristudilo to pr . . . življenje!“

„Kaj je pa vam tukaj huđega? rekel je starši Kozeljcev, da tako želite od tod. Komisijonar ga je pogledal, potem pa obrnil se proč.“

„Ta nevarnost, in pa pogrešati moraš tega in onega. Ničesa ne dobiš, rekel je proti Vladimiru.“

Kaj vas veseli, jaz res vas ne razumem, gospoda! Ko bi še bilo kaj koristi od tega, pa je ni nič. Je li to dobro, če v vaših letih postanete pokveka za vse življenje?“

„Ta išče dobiček, oni pa zopet služi zaradi časti! vmešal se je nevoljno starši Kozeljcev.“

„Kaj mi je za čast, ko nemam nič jesti!“ je rekel zaničljivo smejač se komisijonar, obračajoč se k vozarskemu častniku, kateri se je tudi smejal. „Napravi muziko, bodemo poslušali,“ rekel je in pokazal na škatljico z muziko. — „Jaz jo jako rad poslušam.“

„Kaj, je li dober človek, ta Vasilij Mihajlovič?“ vprašal je Vladimir brata; ko sta že v mraku bila odšla iz šotora in šla dalje v Sebastopolj.

„Kaj, samo strašno skop je! Komisijonarja pa kar videti ne morem, jedenkrat ga ubijem.“

(Dalje sledi.)

avstrijske zmagonosne armade, preslavnega maršala grofa Josipa Radeckega sporočil v sožaljuem lastno-ročnem pismu njegovemu sinu rekoč: „Sam hočem skrbeti, da se postavi velikemu maršalu na dostojen način stalen spomenik, ki ga bo vreden, in bo spominjal vse svoje dni naše potomce velikih zaslug, ki si jih je rajnik pridobil za Me, Mojo rodovino in za očetnjavo.“

To se je sedaj zgodilo. Cesarjev stric, maršal Albreht stopil je na čelo skupini za domovino unetih mož, ki so pričeli po celi državi brez razločka narodnosti nabirati doneske, da se postavi „očetni armade“ dostojen spomenik. In glej, predno je bilo leto okoli, nabralo se je v ta namen 200.000 gld. in prof. Zumbusch, mojster v kiparstvu, pričel je svoje delo, ki se je danes na trgu „Am Hof“ pred c. in kr. vojnim ministerstvom razkrilo.

Prekrasno delo je iz kamena in bron. Od zemlje dviguje se ob vrhu dveh stopnic prizma, ki kaže ob straneh razne dogodke iz življenja maršalovega. Na sprednji strani, ako namreč prideš pred spomenik od „Gospokih ulic“ skozi trg „Freiung“, stoji ti razpet velikanski dvoglavi državni orel, vspodobna c. in kr. armade. V krempljih ima blisek. Nad tem orlom svetijo se v zlatih črkah besede Grillparcerjeve, ki je Radeckega vže pred 40 leti po resnici in pravici ocenil: „In Deinem Lager ist Oesterreich.“ („V Tvojem taboru je Avstrija.“)

Od tu na strani ob desni vidi se Radecky stoječ med svojimi sobojevniki generali: Hess, Schönhals, d'Aspre, Wratislaw in Thurn, obdan od svojega generalnega štaba; vsi so vrlo dobro zadeti, ker so po svetlopisnih slikah v podobljani. — Ob levi kaže nam vzvišena v podoba slavnega maršala v Milanu dne 12. marca 1849, ko so Pijemontezi prelomili dano besedo, da hočejo mirovati, in so nam zopet napovedali boj. Maršal Radecky stoji v Milanu na trgu, obdan od vriskajoče, za boj navdušene zveste armade; vojak mu pripenja na kapo lavoriko. Zadnja stran spomenikova, obrnjena proti c. in kr. vojnem ministertvu nosi napis: „Feldmarschall Graf Radetzky, geboren 2. November 1766, gestorben 5. Januar 1858.“ (Maršal grof Radecky, rojen 2. novembra 1766, umrl 5. januarja 1858.)

Na tem podstavku od granita stoji bronasta podoba maršalova na konju v bojni opravi z maršalsko palico, v trenutku, ko ukazuje četam, da odrinejo na boj. Ves kip je nad deset metrov visok, in od teh gre izvestno dobra polovica na jezdeca in konja. Izdelan je izvrstno; veščaki trdijo, da je profesor Zumbusch samega sebe prekosil, kajti spomenik je jako krasen in na veliko čast prestolnemu mestu. Stane 166.000 gld. Prav je, da se je vrlému možu, če tudi čez dolgo časa, postavil spomenik v prestolnici cesarstva, za katero mu je srcé ves čas življenja tako živo bilo, za katere slavo in čast je Radecky živel in umrl.

Vreme je bilo hladno, a vendar večinoma ugodno. Spomenik se je odkril ob navzočnosti cesarjevi, vseh tu navzočih nadvojvod in nadvojvodinj, ministrov in drugih velikih gospodov državnega, posvetnega in duhovskega stanu. Učenec slavnega maršala na bojnem polju, maršal Albreht, pozdravil je cesarja ob poludne s slavnostnim govorom, na kateri se mu je cesar zahvalil ter ob jednem ukazal, da naj pade zavesa, ki pokriva spomenik. Ko se je to zgodilo, pričele so se generalne dešarže okoli spomenika nastavljenega vojaštva, godbe svirale so ob vseh straneh cesarsko pesem, potem se je spomenik izročil v varstvo dunajskemu županu; pontifikant, vojni škof in apostolski vojni vikar Bielopotocki, je zapel „Te deum“, katerega je odpel zbor pevcev cerkvenega pevskega društva sv. Ambroža pod vodstvom prof. Böhma; na to je pričel cesar s svojim spremstvom ogledavati spomenik, „dunajsko moško pevsko društvo“ pelo je pa slavnostno kantato. Velikanska slavnost završila se je z defilacijo vojaštva in veterancev, med katerimi smo opazili tudi svoje rojake, ljubljanske veterance z načelnikom g. Mihaličem. Slovesnost je bila končana še le ob polu treh popoldne.

Z Goriškega, 15. aprila. (Pritožbe in zahteve učiteljev v Primorju pa kmetsko gmotno stanje, napačno zdravljenje pljučnice in legarja in priprosto Kneippovo zdravljenje iste bolezni; praznovanje uradnikov in pritožbe vernih vojakov.) Tu vidi vredništvo „Slovenca“, da sem si nabral dovolj gradiva za ta dopis, ker vam nisem že dlje časa ničesa pisal. Kočljivo je pa to gradivo, s katerim sem se

namenil, čitateljem „Slovenca“ razodeti svoje osebno mnenje o tem, kar mi že dolgo teži srce.

K temu mi je najpred dala povod 10. številka „Nove Soče“ tega leta, v kateri nekdo opisuje ne ravno „cvetlično“ stanje učiteljstva v Primorju gledé plače. Res je sicer, da naši slovenski ljudski učitelji ne dobivajo še dostojne plače, da bi mogli s svojimi družinami svojemu poklicu primerno izhajati. Vsak prijatelj prave narodne izobražbe bi jim srčno rad privoščil boljše plače. Ali vprašanje je, iz katerega zaklada naj bi se zajemale povišane plače? Naš kmet vzdihuje v teh zaporedoma bolj slabih letinah pod težkim bremenom raznih davkov in priklad, ki so na Primorskem v obče jako visoke. Tu pač ne gre davkarskega vijaka še bolj privijati, saj itak se bližajo davkoplačevalci - kmetje neizprosno bobnu vsled slabih vinskih letin in trtne uši.

Koliko je kmetov in posestnikov, in to v ogromni večini, da ne pridelajo v potu obraza komaj ali še niti polovice vrednosti tega, kar morajo plačevati samo za šole. Kje pa so še druge domače potrebešine. Kmet pa mora imeti družino ali delavce, da more obdelovati zemljo, in ti mu stanejo toliko, da mu konečno zmanjkuje.

Dandanes pomrje mnogo ljudij za pljučnico in legarjem (tifuzom). Tako je umrl 8. t. m. tudi prečastiti, še le 43 let stari krepki župnik Pr. Goljevšek v Batujah v črniški dekaniji za hitro pljučnico in menda tudi legarjem. Jaz sicer nisem noben strokovnjak v zdravilstvu, ali kolikor me uči skušnja pri obiskanju takšnih bolnikov, smem reči, da način, po katerem zdravijo večidel današnji zdravniki, nemore biti pravi, ker pospešuje navadno le bolezen in hitro smrt bolniku. Tako vem iz lastne skušnje, da vedno obkladanje bolnika, bodisi po zimi ali v poletju, z ledom, ne le da ni ozdravilo bolnika, marveč mu je prizadevalo še hujše bolečine, v katerih je moral umreti. Enako se je baje godilo pri zdravljenju omenjenega g. župnika. Znani župnik gosp. Sebast. Kneipp pripoveduje v knjigi „Meine Wasserkur“ prav priprosto, kako se omenjena bolezen lahko ozdravi, pa ne z vodnim obkladanjem ledu, marveč da se bolnik, kolikorkrat čuti hudo bolečino in vročino, po pet- do šestkrat na dan potaplja v naglici, le po jedno minuto, v mrzlo vodo in potem brž v gorko posteljo! Poleg tega naj si enako naglo umiva ves život. Na takšen način, kakor je popisano bolj obširno v omenjeni knjigi, je ozdravil Kneipp v petih tednih blizu 20 oseb, katerih ni umrla nobena, in to v kratkem roku 10 do 14 dnej. Zatorej bode knjiga „Domači zdravnik“ mnogim koristila.

V koledarju družbe sv. Mohorja so zabeleženi oni dnevi, ob katerih naj praznujejo uradniki, med temi dnevi so seveda tudi nedelje in prazniki. Ali vendar se te naredbe ne držé vse oblasti, marveč kličejo na zaslišanje razne stranke, če tudi niso opravila nič kaj nujna. To pa daje oddaljenim strankam povod, da morajo zanemarjati službo božjo. Za posvečevanje praznikov naj bi torej iste visoke oblasti dajale boljše vzglede svojim podložnikom.

Enako se pritežujejo še dobro misleči verni vojaški mladenči, da se jim ne daje, ali pa le malo kedaj, prilika za izvrševanje svojih verskih dolžnostij, akoravno živimo v mirovnem času. V največjih praznikih namreč, če že nimajo vojaki orožnih vaj, pa morajo ob času službe božje doma ostati ali v šolo iti, da tako ne vedó, kdaj praznujejo katoličani svoje praznike, dočim smejo drugoverci, n. pr. židovi, prosti biti v svojih praznikih. Saj celó v turški armadi imajo mozlemi (privrženci krivega preroka Mohameda) prost čast v dneh velikega posta „ramazana“ in kedar jim sploh koran zapoveduje, izvzemši v vojnem času. Tudi to vprašanje, ki je kaj kočljivo za današnji čas že preobrabljenega liberalizma, so že razpravljale delegacije, ali da bi se v tem kaj na bolje obrnilo, doslej pri nas nismo opazili.

K večjemu se vrši kdaj za vojake kaka „Kirchenparade“ in s tem je vse pri kraju. Zato pa ni čuda, da prihajajo od vojakov domov večidel pokvarjeni mladeniči, versko nemarni, v pohujšanje vse občine in družine. Mari je „armada brez Boga“ v vojni kaj prida? Skušnja in zgodovina, tudi naša avstrijska, nas drugače uči?

Dnevne novice.

V Ljubljani, 25. aprila.

(Osebna vest.) Gosp. deželni predsednik baron Winkler se je v soboto z brzovlakom odpeljal na Dunaj.

(Poročil) se bode jutri zjutraj ob 9. uri v tukajšnji frančiškanski cerkvi gosp. dr. Andrej Ferjančič, c. kr. državnega pravdnika namestnik in državni poslanec, z gospico Julijo Lenarčičevo, svakinjo g. dr. V. Gregoriča. Danes zvečer ob 9. uri prirede ljubljanski pevci sploh podoknico pred stanovanjem gospice neveste na Dunajski cesti hiš. št. 3.

(Volitve v mestni zastop ljubljanski.) Od 1031 volilcev tretjega razreda jih je prišlo volit 171. Gosp. Klein Anton je dobil 170, g. Štrukelj Franc 170, g. Žitnik Jernej 169 glasov. Lansko leto je bilo oddanih 689 glasov.

(Narodni dinamitardi.) Pod tem naslovom je prinesel sobotni „Narod“ članek, kateri res diši po dinamitu. Člankar se zopet izpodtika nad tem, da se je na volilnem shodu „Katol. polit. društva“ govorilo o „barabah“, ki so lani s toliko silo agitovale za radikalno stranko. Mi moramo zopet ponavljati: Ako je bila „Narodova“ gospôda tako malo občutljiva v svoji dostojnosti, da je ljudi te vrste uporabljala v svoje volilne namene, tedaj nam sme vendar dovoljeno biti, da to svetu zopet v spomin pokličemo. Sploh pa nad izrazom „baraba“ pritoževati se in v istem hipu z „dinamitardi“ pitati svoje politične nasprotnike, kakor to „Narod“ stori v tem članku, to se pač pravi „hudobo izganjati z Belce-bubom.“

(Mestne dopolnilne volitve.) „Slov. Narod“ je objavil imena kandidatov „Slovenskega društva“ za dopolnilne mestne volitve. Med drugimi sta med kandidati tudi vodja višjegimnazijski g. Andrej Senekovič in vodja obrtne strokovne šole g. Ivan Šubic. Mi zelo čislamo ta dva gospoda kot vrla šolska veščaka, tudi nikakor nismo proti temu, da kandidujeta v mestni zastop, pač pa se čudimo, in zelo obžalujemo, da kandidujeta imenovana gospoda na podlagi načel „Slov. društva“. To društvo prevrača svoje kozolce po „Slov. Nar.“, po listu, ki je nedavno v zvezde koval znani veleizdajski Gregrov govor v državnem zboru in ki sploh vedno in dosledno trobi v maločeski rog. — Da imenovana gospoda kandidujeta na taki podlagi, to mi iskreno obžalujemo vzlasti tudi zaradi tega, ker bo naša šolska mladina ta korak si razlagala tako, kakor ga bo „Narod“ tolmačil, in ta bode jej porok, da se bode še tem drznejše poprijemala mladoslovenskih lažiliberalnih načel. Bode li to koristno zanjo in za naš narod, to je drugo vprašanje. — Da so meščani sami neposredno postavili imenovana gospoda kot kandidata za mestni zbor, mi bi to celo odobraval, jako pa se čudimo, da kandidujeta kot kandidata radikalno-liberalnega „Slovenskega društva“.

(Nepriustranost vodstva mestne hranilnice ljubljanske.) G. dr. Vinko Gregorič je v svojem izvrstnem govoru o mestni upravi ljubljanski omenjal, da morajo biti denarni zavodi popolnoma nepristranski, kar o mestni hranilnici ljubljanski ne moremo reči, in sicer zato ne, ker je dejanski vodja mestne hranilnice notar g. Gogola, ki je ob enem načelnik strankarskega političnega „Slov. društva“ ter vrednik „Rodoljuba“, kateri se je navlašč ustanovil v ta namen, da izpodkoplje voliv in veljavo konservativne slovenske stranke, na kar tudi v vsaki številki sistematično deluje. — Radikalna gospôda, ki meni, da smo konservativci zato na svetu, da služimo njej za nakovalo, je radi tega vsa razdražena nad gosp. dr. Gregoričem in ž njo seveda tudi vodstvo mestne hranilnice. „Narod“ namreč poroča, da je hranilnično ravnateljstvo sklenilo pozvati g. dr. Gregoriča, naj dokaže, kdaj in v katerih slučajih je ravnala mestna hranilnica strankarsko in neobjektivno, „sicer ga bode smatrati kot obrekovalca“. — Gotovo g. dr. Gregorič za take dokaze ne bode v zadregi, ker je že itak dokazal v svojem govoru, kar je trdil. Sploh pa mu je hranilnično vodstvo s tem, da je objavilo svoj sklep gorak v „Narodu“, dalo nov dokaz v roke, kako strankarsko in nepremišljeno postopa, ker tajne svoje sklepe precej obeša na veliki zvon. Strankarstvo in neobjektivnost vodstva mestne hranilnice pa se je pokazalo že tudi pri lanskih mestnih volitvah. Konstatirali smo v našem listu, da je sluga mestne hranilnice tekal z pooblastili po mestu, gotovo le po ukazu predsednika radikalnemu agitacijskemu odboru, g. notarja Gogole; temu nikdo lani ni oporekel; torej se je strankarstvo in neobjektivnost mestne hranilnice pokazala že lani, kolikor se sploh v početku more pokazati. Dobiček seveda se strankarski ne deli, ker nobenega ni, izvzemši zaslužek, ki ga v prvi vrsti dobiva pisarna g. notarja Gogole.

— Kako nepristransko in objektivno da sploh postopa g. Gogala, to je pokazal tudi lani pri volitvah v mestni zastop. Ker barjani v kljub vsemu prigovarjanju in pritiskanju niso hoteli radikalnih kandidatov voliti, zagrozil jim je g. Gogala rekoč: „No, le zapomnite si, barjani, kadar boste zopet potrebovali kake podpore od mesta, takrat boste pa že uslišani; mislili boste, da kaj dobite, pa ne bo nič. Takrat se boste spomnili, kaj delate.“ — Tako je pred voliščem na revne volilce pritiskal mestni odbornik, „nepristranski in objektivni“ g. Gogala. — Mi moramo torej popolnem pritrđiti trditvi gospoda dr. Gregoriča, da je mestna hranilnica strankarsko podjetje, o dkar se je njen podpredsednik postavil na čelo radikalnemu „Slovenskemu društvu“ in o dkar je prevzel vredništvo zloglasnega „Rodoljuba“.

(Konservativno obrtno društvo) v Ljubljani vabi k VI. rednemu shodu, ki bo v torek, dne 26. aprila t. l., ob 8. uri zvečer v gostilniških prostorih hiše „Katol. rokodelskih pomočnikov (Poljske ulice št. 10). — Vspored: 1. Razmere obrtnikov. 2. Raznoterosti. K polnoštevilni udeležbi vabi uljudno ODBOR.

(V proslavo odkritja spomenika Radeckemu) na Dunaju je bil v soboto zvečer vojaški mirozov. Včeraj dopoldne ob 11. uri je g. brigadir Fux po primernem nagovoru položil lovorjev venec na spomenik Radeckega v Zvezdi. Navzoči so bili vsi tukajšnji častniki, na čelu jim podmaršal pl. Watek, vladni svetovalec Dralka kot zastopnik g. dežel. predsednika, deželni glavar Detela, župan Grasselli, mnogo odličnih dam in na tisoče ljudstva. Godba je igrala Radeckega koračnico in cesarsko. Zjutraj ob 8. uri so se veteranci, kar jih ni odšlo na Dunaj, udeležili slovesne sv. maše pri sv. Jakobu, potem pa so položili na spomenik venec s črno-rumenima trakovima in napisom.

(Umrl) je nenadoma v soboto popoldne tukaj c. kr. stavbeni nadsvetnik in načelnik stavbenemu oddelku c. kr. deželne vlade kranjske, g. Francišek Ziegler, rojen leta 1827.

(Predstava) iz „višje magije“ bo danes zvečer ob 7. uri v dvorani „Kat. društva rokodelskih pomočnikov“ na korist tukajšnjemu zavetišču „Josephinum“.

(S Koroškega) se nam piše: Velikonočni prazniki so bili letos prav zimski. Deževalo je na veliko noč neprenehoma, v torek pa snežilo. V Rabeljski in Kanalski dolini padlo je snega nad celo ped, na Predilu ga je bilo blizu meter visoko. Vse gore so sedaj zopet v snegu in zato je zlasti ob jutrih prav občutljiv mráz.

SELOSKA ŽIVOTA.

Dunaj, 24. aprila. Cesar je kiparju in profesorju vitezu Zumbuschu, ki je izdelal Radeckega spomenik, podelil častno znamenje za umetnost in vedo.

Dunaj, 25. aprila. Danes je bil ob mnogoštevilni udeležbi otvorjen prvi shod avstrijsko-ogerskih veteranov.

Praga, 25. aprila. Klub staročeskih zapupnikov je sklenil, da se njegova dva člana komisije za razdelitev okrajev, Mattuš in Žatka, ne smeta dalje udeleževati obravnave, ker je zadnji odlok pravosodnega ministerstva gledé sodišča v Weckelsdorfu rušil pogoje, pod katerimi so bili Staročesi zastopani

v komisiji. Mladočeski klub jutri stori končni sklep.

Pariz, 24. aprila. Francoski podkonzul v Diarbekiru je bil na potu med Aleksandretro in Alepom od roparjev napaden. Jeden spremljevalec je ranjen. Francoski veleposlanik v Carjigradu je ta dogodek takoj naznanil turški vladi.

Peterburg, 24. aprila. V pravosodnem ministerstvu je sestavljena komisija, da izdela nove postavne določbe o dednem pravu, po katerem ženski dediči ne bodo tako prikrajšani, kakor doslej. — Na reki Amu-Darja se bode brodovje pomnožilo za jeden parnik in več transportnih ladij. — Četrty mejnarodni železniški kongres se snide tukaj v drugi polovici avgusta.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Vetar	Vreme	Mokrine na 24 ur
		zrakomera v mm	top. osmera po Celsiusu			
7. u. jut.		743.5	4.6	zm. svzh.	jasno	0.00
23. 2. u. pop.		741.2	17.8	sl. zapad	"	
9. u. zveč.		741.2	11.2	"	"	
7. u. jut.		740.8	7.4	sl. svzh.	jasno	0.00
24. 2. u. pop.		737.5	19.8	zm. jzap.	"	
9. u. zveč.		737.1	12.4	"	"	

srednja temperatura obeh dni 11.2° in 13.3°, oziroma za 1.3° nad in 3.1° nad normalom.

Kotranaste kroglice.

Priporočljive kot kašel in hripavost odstranjujoče in olajšujoče, sliz razkrojujoče sredstvo.

Te kroglice, ki pomirujejo in mehčajo, morejo se posebno onim priporočati, ki pri svojih poslih in dolžnostih potrebujejo jasen in močan glas, kakor cerkveni govorniki, učitelji, pevci itd. — 1 škatla 25 kr., 10 škatel 2 gld.

Piccolijeva lekarna „Pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (1310) 12

228 1

+

Vsegamogočni Bog ja danes ob 6. uri zvečer poklical v boljše življenje našo iskreno ljubljeno mater, oziroma taščo in teto, gospo

Ivano Gasperin roj. Pogačnik,

uradniško vdovo, v 87. letu njene starosti, prevideno s svetim zakramenti za umirajočo. Pogreb boe sv. Marka dan ob 10. uri dopoldne. Predraga rajka bodi vsem znancem priporočena v blag. pobožen spomin.

Planina pri Črnomlju, 23. aprila 1892.

Viljem Gasperin, duhovnik, sin. — Julijana Peharc. het. — Francišek Peharc, zet. — Julij Peharc, vnuk.

Priporočilo zavoda za izdelovanje cerkvenih paramentov

Ludovika Kottala
na Dunaju, I., Rothenthurmstrasse, 23

kateri ima največjo zalogo in izbere liturgično predpisanih in izdelanih mašnih plaščev, dalmatik, pluvialov, banderov, baldahinov, velumov, monštrane, kelihov, ciborijev, svetilnic, svečnikov, kadilnic, lestencev, perila itd. itd. — Tudi se dobé altarne slike in krieva pota (oljnatobarvene slike), leseni kipi, božji grobi itd. po najnižji tovarniški ceni. 163 (12-6)

Ilustrovani katalogi franco in zastoj.

Na prodaj sti:

V zapuščino gospoda **Antona Kneza** spadajoče

posestvo na Grosupljem

obsezajoče **lepo hišo, hleve, magacine, malin, žago** in druga poslopja, **54 oral** dobro zagnjenih vrtov, njiv in travnikov, nadalje **pašne pravice, lepo živino** in mnogo orodja in

posestvo na Vikrcih

obsegajoče **lepo hišo, malin, hleve, magacine** in druga poslopja v najboljšem stanju, **8 oral** s sadnim drevjem zasajenih vrtov, njiv in travnikov in za vse porabno **vodno silo.**

Proda se tudi **do 200 stotov** dobrega sena.

Pojasnila se dobé v pisarni g. **Ivana Tavčarja** in v pisarni gosp. **dr. Jarneja Zupanca** v Ljubljani. — Kdor želi kaj kupiti, pošlje naj

do 1. maja t. l.

svojo pismeno ponudbo gosp. **dr. Ivanu Tavčarju**, odvetniku v Ljubljani kot zastopniku „Matiče Slovenske“.

219 (3-3)

Dunajska borza.

Dne 25. aprila.

Papirna renta 5%, 16% davka	95 gld. 80 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	95 " 20 "
Zlata renta 4%, davka prosta	110 " 75 "
Papirna renta 5%, davka prosta	100 " 60 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1000 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	323 " 75 "
London, 10 funtov strl.	119 " 80 "
Napoleonor (20 fr.)	9 " 51 "
Cesarski cekini	5 " 65 "
Nemških mark 100	58 " 62 1/2 "

Dne 23. aprila.

Ogerska zlata renta 4%	109 gld. 70 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 " 50 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	140 " — "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	141 " 40 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	184 " — "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 25 "
Zastavna pisma " " " 4 1/2%	100 " 50 "
Kreditne srečke, 100 gld.	195 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	62 " — "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. 25 kr.
Avstr. rubežnega križa srečke, 10 gld.	18 " 60 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	22 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	63 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	67 " 50 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	150 " — "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2887	— " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	86 " 75 "
Papirni rubež	1 " 21 1/2 "
Laških lir 100	45 " — "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile št. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nataganje glavnic priporočamo:

4% gališke propinacijske zadolžnice.

4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercionalne banke.

4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

150.000 goldinarjev

dobi se z jedno

kreditno promeso

à gld. 4 1/2 in 50 kr. kolek.

Žrebanje dne 2. maja.